

La stația colectivă a Radioclubului regional — YO4KCA — în timpul stabilirii unei legături radio îndepărtate.

părerile și propunerile făcute. Am desprins însă din această discuție că comisia regională de radioamatorism și radioclubul regional ar fi putut să obțină realizări mult mai însemnate dacă ar fi manifestat mai multă inițiativă și perseverență. Organizarea cursurilor pentru începători, pregătirea și desfășurarea concursurilor radio la toate categoriile, activizarea radioamatorilor îndrumându-i să participe la concursurile republicane și internaționale etc. sînt sarcini care nu pot fi îndeplinite fără o muncă de îndrumare zilnică. Desigur că fără un sprijin mai concret din partea altor instituții, organizații și organe de stat care pot și au datoria să sprijine această activitate, rezultatele acestei munci nu pot fi multumitoare. Sînt multe de făcut, atât de către comisia regională de radioamatorism, precum și de alte foruri de răspundere, pentru ca impresia celor care vizitează radioclubul din Constanța să nu mai fie aceeași; activitatea radioamatoricească a rămas cu mult în urma altor activități și realizări de pe meleagurile dobrogene.

Ion HOĂBAN

Aceeași impresie...

Se spune, și nu fără temei, că prima impresie contează foarte mult. Impresia pe care ne-am făcut-o, în urmă cu aproape douăzeci de luni, despre modul cum se prezintă Radioclubul regional din Constanța nu era prea favorabilă. Într-un articol publicat în revista noastră se făcea apel la forurile competente din reședința regiunii Dobrogea să găsească o posibilitate pentru ca și această instituție, importantă pentru politehnizarea maselor de tineret și oameni ai muncii, să fie ridicată la nivelul marilor realizări obținute pe litoralul românesc. Dar cuvintele noastre nu au găsit ecou, acolo unde trebuia, deoarece situația a rămas neschimbată.

Sediul radioclubului regional se află în același local unde a fost instalat cu cîțiva ani în urmă, la parterul unei clădiri cu un etaj, o fostă prăvălie din apropierea pieței Grivița. Trebuie precizat că spațiul este suficient, dar el nu este corespunzător pentru un radioclub; cele patru camere, dintre care una destul de mare, ar putea fi folosite destul de bine de o unitate comercială. Ca sediu pentru radioclub alegerea nu este de loc potrivită. O asemenea instituție, într-un oraș de importanță republicană cum este Constanța, primește zeci de vizitatori zilnic, nu numai din cadrul regiunii ci și din alte localități ale țării și de asemenea foarte mulți radioamatori străini veniți la odihnă pe litoral sau în trecere prin port cu diferite vase.

— Ori de cîte ori primim asemenea vizite, spunea tovarășul Ion Burduf — șeful radioclubului, ne simțim jenați din cauza modului cum ne prezentăm și ne cerem scuze spunînd că sîntem în curs de amenajare ori de mutare în alt local.

Din păcate această explicație poate fi crezută. La aceasta contribuie nu numai exteriorul localului ci și interiorul său în care nu s-a făcut mai nimic pentru a schimba aspectul de improvizație.

Poate că, mă gîndeam eu în timp ce priveam mobila veche și desprecieată și pereții fără o pavoazăre cît de cît corespunzătoare, tovarășii de aici or fi compensat lipsa unui radioclub mai aspectuos prin obținerea unor rezultate multumitoare, în ce privește îndeplinirea sarcinilor pe care le au. Dezamăgirea a venit însă curînd, în timpul discuției pe care am avut-o cu mai mulți membri ai comisiei regionale de radioamatorism. Astfel, la întrebarea cîți radioamatori există în regiunea Dobrogea află că sînt 38 de emițători (majoritatea în Constanța și cîțiva prin raioanele Medgidia, Tulcea, Hirsova, Negru Vodă și Măcin, și nici unul la Adam-Clisi și Histria).

— Bine, dar anul trecut aveți 53 de emițători și dv. spuneți că numărul lor va crește încontinuu, deoarece veți organiza cursuri de inițiere în cît mai multe localități din raza regiunii?

— Chiar în acest an, îmi răspund dinșii, am organizat un curs de inițiere pe lângă radioclub, frecventat de 35 de tineri din Constanța și din unele comune mai apropiate. Un număr însemnat de tineri au învățat radiotelegrafia la cursurile organizate în Constanța, la Tulcea și Medgidia, și, de asemenea, am mai avut și două cercuri de radio cu elevii din unele licee. Cît privește numărul radioamatorilor cu indicative aceștia ar fi crescut dacă nu am fi fost obligați să-i scoatem din evidență

pe cei care nu desfășoară nici un fel de activitate de trafic.

Cu toate că s-au străduit să mă convingă că, calitativ nu au pierdut nimic prin eliminarea celor fără activitate, am rămas totuși cu impresia că și la acest punct stau slab: Dobrogea este singura regiune în care numărul radioamatorilor a scăzut în loc să crească. De aceea insistînd totuși să află cauzele care au determinat restrîngerea numărului radioamatorilor, părerile membrilor comisiei de radioamatorism au fost cam acestea:

Tovarășul Ion Burduf, șeful radioclubului regional: «Nu toți tovarășii din cadrul instituțiilor și organizațiilor cu care colaborăm înțeleg importanța radioamatorismului, ca una dintre cele mai eficiente pepiniere pentru viitorii tehnicieni. Un exemplu în această direcție îl constituie atitudinea conducerii Liceului nr. 1 din Constanța, care a desființat stația colectivă YO4KCG. Mulți radioamatori din Constanța s-au format la acest liceu care are multe posibilități cum ar fi laboratorul de fizică și altele. Drumul spre Facultatea de electronică trece și prin radioamatorism. Acest lucru o dovedește faptul că mulți elevi, care vor să urmeze mai departe electronica, vin la radioclub să se pregătească, deși le vine mult mai greu decît atunci cînd aveau stația colectivă în cadrul liceului. Am dat acest exemplu, dar din păcate această lipsă de înțelegere o întîlnim în multe locuri».

Tovarășul Virgil Pop: «Comisia noastră a stabilit ca toți acei radioamatori care au indicative și nu lucrează să fie eliminați. Am încercat noi să-i activizăm în toate felurile; i-am ajutat la repararea stațiilor, le-am dat piese și materiale tehnice etc. Mulți se apucă să-și demonteze stația și apoi nu o mai refac».

Tovarășul Gheorghe Dragomir: «Cred că acest lucru se datorește și neorganizării de concursuri atractive pe plan local. Ar trebui să fie ajutați cît mai mulți tineri să-și construiască receptoare mici cu tranzistori pentru «vinătoare de vulpi» și apoi să fie organizate cît mai multe concursuri cu ei».

Tovarășul Gheorghe Tiță: «Deși am fost dotați cu aparatură și unele piese, nu avem totuși ce ne trebuie. Piese pe care le-am primit nu sînt adecvate construcției unui aparat modern, necesar unor activități la nivel mondial. Ar fi bine să existe și la noi magazine cu piese pentru radioamatori, să avem de unde cumpăra ce ne trebuie. Aceasta ar stimula mult dezvoltarea radioamatorismului».

Spațiul nu-mi îngăduie să consemnez toate

Iosif Ferencz, care în 1963 a cîștigat titlul de campion republican la 400 m plat, a fost atras în ultimul timp și de radioamatorism. Iată-l pregătindu-se, undeva pe faleză a mării, pentru concursurile «vinătoare de vulpi».